

การสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีน

ชาญเดช เทียนทอง^{1*}, อรรพรรณ บรรจงศิลป์², นภตล พูลสวัสดิ์³, จินต์สินี ฤกษ์ขวัญยังมี⁴

^{1*}คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

^{2,3,4}คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

E-mail: chandat@aru.ac.th*

*ผู้ประสานงานหลัก

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและรวบรวมคำศัพท์ภาษาไทยที่ใช้ในการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีน และ 2) สร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีน คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ผ่านการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ รวมทั้งความรู้พื้นฐานที่สำคัญต่อการใช้ชีวิตในต่างประเทศสำหรับชาวต่างชาติ และความรู้ด้านดนตรีไทยและดนตรี พร้อมกับการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่าน ประกอบไปด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย, ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน, ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีไทย และ ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีสากล

ผลการวิจัยพบว่า 1) การรวบรวมคำศัพท์ภาษาไทยที่ใช้ในการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีนได้ทั้งหมด 385 คำ หลังจากนั้นได้นำมาแบ่งตามหมวดหมู่ตามเนื้อหาในบทเรียน ซึ่งแต่ละบทจะประกอบด้วยคำศัพท์, บทสนทนา, ไวยากรณ์, รูปแบบโครงสร้างประโยค, และกิจกรรมในบทเรียน รวมทั้งสิ้น 8 บท ได้แก่ บทที่ 1 การแนะนำตนเอง, บทที่ 2 การเดินทาง, บทที่ 3 มหาวิทยาลัยของฉัน, บทที่ 4 วันและเวลา, บทที่ 5 การซื้อของ, บทที่ 6 อาหารไทย, บทที่ 7 ดนตรีไทย และบทที่ 8 ดนตรีสากล และ 2) หลังจากสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีนเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของแบบเรียน ซึ่งผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.91$, S.D. = 0.12) ซึ่งถือว่าแบบเรียนนี้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้กับผู้เรียนชาวจีน และนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารให้กับผู้เรียนชาวต่างชาติในบริบทคล้ายกันได้อีกด้วย

คำสำคัญ : ภาษาไทย, แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร, นักศึกษาชาวจีน

Creation of Thai Language for Communication Textbook for Chinese Students

Chandat Thianthong^{1*}, Orawan Banjongsilp², Napadon Poonsawat³,
Jinsinee Reogkwanyongmee⁴

^{1*}Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

^{2,3,4}Faculty of Music, Bangkokthonburi University

E-mail: chandat@aru.ac.th*

*Corresponding author

Abstract

The objectives of this research were 1) to study and collect vocabulary used in Thai for communication teaching for Chinese students in the Faculty of Music, Bangkok Thonburi University, and 2) to create a textbook for Thai communication for Chinese students in the Faculty of Music, Bangkok Thonburi University, based on documents and related studies review, as well as Thai language textbooks for foreigners. Essential knowledge of living abroad for foreigners and knowledge of Thai and Western music were also used in this study. Moreover, the data were obtained from interviews with four experts: a Thai language expert, a Chinese language expert, a Thai music expert, and a Western music expert.

The results revealed that 1) this textbook has compiled 385 vocabularies for Thai communication for Chinese students. Afterward, it was divided into categories according to the content of the lesson. Each lesson consists of consisting of vocabulary, conversation, grammar, sentence structure, and activities in each chapter. A total of 8 chapters in this textbook were 1) Self-Introduction, 2) Traveling, 3) My University, 4) Date and Time, 5) Shopping, 6) Thai Food, 7) Thai Music, and 8) Western Music. 2) After the textbook completion, it was sent to the experts for its quality evaluation, and the assessment was at a very good level ($\bar{x} = 4.91$, S.D. = 0.12). It showed that this textbook is suitable for teaching Chinese students and can also be applied to Chinese learners in other universities and other foreigners in alike contexts as well.

Keywords: Thai Language, Thai for Communication Textbook, Chinese Students

บทนำ

จากการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน ทั้งในเรื่องของเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี การคมนาคม การติดต่อสื่อสาร รวมไปถึงวิทยาการทางวิทยาศาสตร์หรือแม้แต่เรื่องของการศึกษา ล้วนแต่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปทั้งสิ้น ผู้คนทั้งโลกเข้าถึงกันได้ง่ายยิ่งขึ้น สิ่งเหล่านี้เองจึงทำให้นักศึกษานั้นสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว แม้ว่าจะอยู่กันคนละประเทศหรือคนละทวีป อีกทั้งยังส่งผลต่อเรื่องของการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม วิทยาการ หรือการศึกษา เนื่องจากการศึกษาหาข้อมูลในยุคนี้เป็นเรื่องที่ใครก็ทำได้ และผู้คนต่างเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น จากเหตุนี้ การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่ไร้พรมแดนส่งผลให้ผู้คนทั่วโลกสนใจที่จะเข้ารับการศึกษาคือในระดับต่าง ๆ ในต่างแดนมากขึ้น เพื่อหาองค์ความรู้ ประสบการณ์ มุมมอง และทักษะชีวิตใหม่ ๆ ที่ไม่อาจพบเจอได้จากประเทศของตน จากข้อมูลของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เปิดเผยว่าในปี 2020 นักศึกษาจีนที่ศึกษาระดับอุดมศึกษาในไทยมีจำนวน 14,423 คน โดยร้อยละ 70 ของนักศึกษาจีนเลือกเรียนที่มหาวิทยาลัยเอกชน ซึ่งเมื่อจัดอันดับมหาวิทยาลัยที่นักศึกษาจีนเลือกมาที่สุด 10 อันดับพบว่ามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีเป็น 1 ใน 10 ที่นักศึกษาจีนให้ความสนใจเข้ามาศึกษาต่อทั้งในระดับปริญญาตรี โท เอก (กรุงเทพธุรกิจ, 2566) จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีนักศึกษาชาวจีนเป็นนักศึกษาชาวต่างชาติมากที่สุด อีกทั้งยังมีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปี ทางมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีเองได้มีการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยทางมหาวิทยาลัยฯ ตระหนักดีว่าการปรับตัวและก้าวไปพร้อมกับการพัฒนาเป็นสิ่งที่สำคัญ จึงได้จัดทำหลักสูตรและบริหารทรัพยากรที่มีอยู่ให้เอื้อต่อการศึกษานักศึกษาต่างชาติ ซึ่งเป็นสถานที่ที่พร้อมจะมอบองค์ความรู้ และทักษะชีวิตใหม่ ๆ ให้กับนักศึกษาต่างชาติได้เป็นอย่างดี

คณะครุศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี เป็นหลักสูตรที่ยึดหลักการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาชาวจีน ซึ่งเป็นนักศึกษาชาวต่างชาติกลุ่มใหญ่ที่เข้ามาศึกษาต่อทั้งในระดับบัณฑิต มหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิต จากสถิติ 5 ปีย้อนหลัง จำนวนของนักศึกษาชาวจีนมีจำนวนที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ อันจะเห็นได้จากข้อมูลทางสถิติของคณะครุศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยในปีการศึกษา 2560 มีนักศึกษาชาวจีนจำนวน 24 คน ปีการศึกษา 2561 จำนวน 26 คน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 67 คน ปีการศึกษา 2563 จำนวน 186 คน ปีการศึกษา 2564 จำนวน 302 คน และปีการศึกษาปัจจุบัน ปีพ.ศ.2565 จำนวน 195 คน เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของนักศึกษาชาวจีนนี้เอง ทำให้คณะครุศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม และสอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัย ซึ่งทางคณะฯ ได้มีการจัดการเรียนการสอนโดย ผู้สอนบางรายวิชาใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แต่จะมีล่ามประจำรายวิชาคอยแปลเป็นภาษาจีนควบคู่กันไป อีกทั้งนักศึกษาชาวจีนจะต้องเรียนพร้อมกับนักศึกษาชาวไทยในแต่ละรายวิชาด้วย ภาษาไทยจึงถือเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและการเรียนรู้ในห้องเรียนที่สำคัญของนักศึกษาชาวจีนที่จะต้องเรียน เพื่อที่จะสามารถสื่อสารกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน อาจารย์ผู้สอน รวมถึงการสื่อสารในชีวิตประจำวันนอกรั้วมหาวิทยาลัยอีกด้วย จากความสำคัญของภาษาไทยเพื่อการสื่อสารนี้เอง ทางคณะครุศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จึงได้จัดเตรียมหลักสูตรที่เหมาะสม ซึ่งออกแบบรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีนขึ้น โดยกึ่งกาญจน์ บุณยสินวัฒนากุล (2561) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

สำหรับชาวต่างชาติไว้ว่า เป็นแบบเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติผ่านตัวแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารเพื่อใช้แบบเรียนเป็นตัวเชื่อมโยงไปสู่การใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริงตามบริบทต่าง ๆ ของสังคม อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Hu Yue & Udomsilp (2018: 3-4) ที่กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารไว้ว่าเป็นสื่อกลางที่มีบทบาทและความสำคัญอย่างยิ่งในการมุ่งพัฒนาทักษะทางภาษาไทยเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น ทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียนและแปล ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ Jiang & Inprasitha (2020) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีนไว้ว่า ควรมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการทบทวนความรู้ในระดับต้นโดยจะต้องเพิ่มเติมคำศัพท์ บทสนทนา กิจกรรมและแบบฝึกหัดให้มากขึ้นตามระดับอย่างเหมาะสม ซึ่งจากความสำคัญและองค์ประกอบที่เหมาะสมของแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่กล่าวมา แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีนของทางคณะฯ นั้น ยังไม่มีแบบเรียนที่มีเนื้อหาชัดเจนเหมาะสม และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา จึงส่งผลให้ผู้เรียนขาดความเชื่อมโยงทางความรู้ภาษาไทยที่ถูกต้องตามหลักโครงสร้าง และตามบริบทที่เหมาะสม อีกทั้งยังขาดการเรียนรู้คำศัพท์พื้นฐานที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตประจำวันในฐานะที่เป็นชาวต่างชาติอีกด้วย

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีน จึงได้ทำการศึกษาและพัฒนาแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีน คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี พร้อมกับรวบรวมคำศัพท์ที่จำเป็นต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน รวมไปถึงคำศัพท์ที่ใช้ในการเรียนเฉพาะด้าน คือ ดนตรีไทยและดนตรีสากล เพื่อสอนวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ภาษาไทยในงานวิชาการ รวมไปถึงวัฒนธรรมไทย วิถีชีวิตของคนไทย อีกทั้งยังมีการออกแบบกิจกรรมโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจากการสนทนา ฟังอ่านออกเสียง และแบบฝึกหัดท้ายบท เพื่อมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางด้านภาษาไทยที่ถูกต้องอย่างเป็นระบบ และสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน รวมไปถึงเพื่อช่วยในการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนในระหว่างที่ตนเองอยู่ในประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและรวบรวมคำศัพท์สำหรับการสอนนักศึกษาจีน คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
2. เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบผสม (Mixed Method) โดยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จากการศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากแบบประเมินคุณภาพของแบบเรียน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ให้ข้อมูล (Key Informants) ในงานวิจัยชิ้นนี้ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ข้อมูลในการสร้างแบบเรียนและเป็นผู้ประเมินคุณภาพของแบบเรียน รวมทั้งหมด 4 ท่าน ประกอบด้วย 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 1 ท่าน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน 1 ท่าน 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีไทย 1 ท่าน และ 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีสากล 1 ท่าน

2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

2.1 แบบสัมภาษณ์ (Interview) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์จำนวน 2 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1) สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยและภาษาจีน ชุดที่ 2) สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรี ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีไทยและดนตรีสากล

โดยแต่ละชุดของแบบสัมภาษณ์จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างแบบเรียน โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาวิชา 2) ด้านความน่าสนใจ 3) ด้านกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ 4) ปัจจัยที่ควรคำนึงในการสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และ 5) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

2.2 แบบประเมินคุณภาพแบบเรียน โดยได้เสนอเกณฑ์การประเมินแบบเรียนผ่านแบบสอบถาม (Questionnaires) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพแบบเรียน โดยแบบประเมินแบบเรียนนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีน คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีรวม ซึ่งประเมินตามองค์ประกอบทั้งหมด 5 ประเด็น ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านการนำเสนอเนื้อหา 3) ด้านการใช้ภาษา 4) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และ 5) ด้านองค์ประกอบต่าง ๆ ของแบบเรียน และส่วนที่ 2) ความคิดเห็นอื่น ๆ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีน โดยลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check -List) ซึ่งจะมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ตามทฤษฎีของ Likert-Scale

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึกดังนี้

3.1 แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่าน ตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1) นัดหมายการสัมภาษณ์ 2) ดำเนินการสัมภาษณ์ และ 3) นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ไปวิเคราะห์ต่อไป

3.2 แบบประเมินคุณภาพของแบบเรียน หลังจากที่ได้รับรวบรวมข้อมูลจากทั้งเอกสาร ตำราแบบเรียน งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ด้าน รวมถึงรวบรวมคำศัพท์จากแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตประจำวันของผู้เรียนชาวต่างชาติแล้วนั้น ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีน คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีขึ้น หลังจากเสร็จสิ้นจึงได้ทำการส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่าน ประเมินคุณภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์การประเมินทั้ง 5 ด้าน ซึ่งหลังจากได้ผลการประเมินแล้ว ผู้วิจัยได้

นำมาปรับปรุงและพัฒนาแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาจีนดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ และมีการใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

4.1) การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาแยกหมวดหมู่โดยใช้วิธีการจำแนกประเภทข้อมูล (Typological Analysis) เพื่อแบ่งขอบเขตของเนื้อหา และง่ายต่อการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อที่จะนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ประกอบการสร้างแบบเรียน

4.2) การวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินคุณภาพแบบเรียน โดยใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ผลจากแบบประเมินคุณภาพ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการนำค่าคะแนนแบบสอบถามมาแปรผลคะแนนค่าเฉลี่ย แล้วจึงนำมาแปลความหมายของคุณภาพแบบเรียน

ผลการวิจัย

1. ผลการรวบรวมคำศัพท์สำหรับการสอนนักศึกษาจีน คณะครูวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่าน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาสังเคราะห์และดำเนินการรวบรวมคำศัพท์ที่จำเป็นต่อนักศึกษาชาวจีน คณะครูวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร โดยรวบรวมคำศัพท์ไว้ทั้งหมด 385 คำ โดยได้แยกตามหมวดหมู่ต่าง ๆ ได้แก่ หมวดการแนะนำตัว 37 คำ หมวดการเดินทาง 29 คำ หมวดมหาวิทยาลัยของจีน 28 คำ หมวดเวลา 48 คำ หมวดการซื้อขาย 32 คำ หมวดอาหาร 76 คำ หมวดดนตรีไทย 40 คำ และหมวดดนตรีสากล 41 คำ รวมถึงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับด้านการวิจัย 54 คำ จากการรวบรวมคำศัพท์ทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยได้สรุปและสังเคราะห์ข้อมูลมาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะได้นำเสนอผลการสัมภาษณ์ไว้ดังต่อไปนี้

2. ผลการสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาชาวจีน คณะครูวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่าน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาดังกล่าวมาสังเคราะห์และดำเนินการจัดทำแบบเรียนขึ้นมา โดยแบ่งบทเรียนออกเป็นทั้งหมด 8 บท ประกอบด้วย บทที่ 1 การแนะนำตัว บทที่ 2 การเดินทาง บทที่ 3 มหาวิทยาลัยของจีน บทที่ 4 เวลา บทที่ 5 การซื้อขาย บทที่ 6 อาหาร บทที่ 7 ดนตรีไทย และบทที่ 8 ดนตรีสากล ซึ่งในแต่ละบทเรียนจะประกอบไปด้วย 1) รูปแบบการเรียนรู้ 2) องค์ประกอบรายหน่วย และ 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ ที่แตกต่างกันออกไป โดยในแต่ละบทเรียนมีเนื้อหาซึ่งประกอบด้วย คำศัพท์ประจำบท บทสนทนา ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ แบบฝึกหัดท้ายบท หรือกิจกรรมท้ายบทเรียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์การเรียนรู้รายบท

หลังจากการสร้างแบบเรียนแล้วนั้น ผู้วิจัยได้นำแบบเรียนและแบบประเมินคุณภาพแบบเรียนส่งมอบให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการประเมินคุณภาพของแบบเรียน และได้ผลการประเมินคุณภาพดังนี้

3. ผลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

หลังจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่าน ผู้วิจัยได้รวบรวมคำสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญออกมาตามประเด็นคำถามต่าง ๆ ซึ่งได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างแบบเรียน ดังต่อไปนี้

1) ด้านเนื้อหาวิชา

จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่านในส่วนนี้สามารถสรุปได้ว่าการออกแบบเนื้อหาในแบบเรียนนั้นควรจะมีเนื้อหาที่ครอบคลุมในการใช้ชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย การแนะนำตัว การซื้อของ การใช้ชีวิตประจำวัน เป็นต้น ซึ่งในตัวบทเรียนนั้นควรประกอบไปด้วยเนื้อหาด้านภาษาไทยอย่างชัดเจนทั้งเรื่องของตัวอักษร ชนิดของคำ ประโยค บทสนทนา เป็นต้น ในส่วนของเนื้อหาด้านดนตรีนั้นผู้เชี่ยวชาญเสนอให้แบบเรียนนั้นเนื้อหาเกี่ยวกับดนตรีไทยและสากลควรประกอบไปด้วยเนื้อหาในส่วนของ เช่น ประวัติดนตรีไทย วงดนตรีไทย เพลงไทย คีตกวีที่สำคัญ และดนตรีก็วิถีชีวิต” และควรออกแบบบทเรียนไล่ลำดับตามความยากง่าย โดยเริ่มจากดนตรีพื้นฐาน ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

“ควรครอบคลุมเนื้อหาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย การแนะนำตัว วัน เวลา การซื้อ-ขายของ อาหาร/เครื่องดื่มบางประเภท เป็นต้น ในส่วนของการแบ่งบทเรียนหรือหน่วยการเรียนรู้” ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน

2) ด้านความน่าสนใจ

ในส่วนของความน่าสนใจของเนื้อหาสามารถสรุปได้ว่า ในส่วนความน่าสนใจของแบบเรียนนั้นต้องเริ่มจากมีเนื้อหาที่ถูกต้อง และใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันไล่ลำดับความยากง่ายตามลำดับ มีการจัดวางรูปแบบ หรือเลือกใช้รูปภาพที่สวยงาม น่าสนใจ เพื่อที่จะให้ผู้เรียนรู้ไม่เคร่งเครียดขณะเรียน ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

“ควรประกอบด้วยเนื้อหา และรูปภาพเพื่อให้เกิดความชัดเจน อีกทั้งหาก นำเสนอในภาษาสากลได้ ก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างกว้างขวาง การนำเสนอดังกล่าวควรใช้ เนื้อหาที่อ่านเข้าใจง่าย หากมีศัพท์เฉพาะ ควรอ้างอิงและอธิบายชัดเจน” ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีไทย

3) ด้านกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้

จากการสรุปผลการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่านในประเด็นของการออกแบบแบบฝึกหัดท้ายบท โดยมีความคิดเห็นตรงกันว่าแบบฝึกหัดท้ายบทเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมี เพื่อเป็นการฝึกทักษะของผู้เรียนหลังจากเรียนจบในแต่ละบท ซึ่งการออกแบบแบบฝึกหัดท้ายบทนี้ควรคำนึงถึงความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ของบทเรียน ควรเป็นกิจกรรมที่เน้นพัฒนาทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน อีกทั้งการออกแบบกิจกรรมรายบทนั้นควรมีความหลากหลาย มีรูปแบบกิจกรรมที่ไม่ซ้ำกันในแต่ละบทเรียน

“กิจกรรมท้ายบทควรเป็นการฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ตามเนื้อหาแต่ละบท ดังนั้น หนังสือแบบเรียนนี้ควรออกแบบกิจกรรมท้ายบทให้ผู้ได้ทั้งเขียนตอบในเล่ม ฝึกอ่านบทความ ฝึกฟัง และบทฝึกพูดผ่านตัวอย่างบทสนทนาในเล่มและการสร้างสถานการณ์จำลองให้สอดคล้องกับบทเรียนนั้น ” ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

“ควรมี เพื่อให้นักศึกษากลับไปทบทวน เนื้อหาในบทเรียน ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้จากองค์ความรู้ที่เรียนไป ซึ่งควรเป็นกิจกรรมที่มีทั้งรูปแบบเดี่ยวและรูปแบบกลุ่ม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะการเรียนรู้แบบกลุ่ม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น บูรณาการความรู้ ต่างๆ” ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีสากล

4) ปัจจัยที่ควรคำนึงในการสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ใช้เฉพาะการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพียง 2 ท่าน เท่านั้น คือผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยและ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน เนื่องด้วยผู้วิจัยต้องการที่จะถามถึงปัจจัยทางด้านภาษาศาสตร์ที่อาจจะมีส่วนต่อ ผู้เรียนชาวต่างชาติ ในระหว่างการเรียนภาษาไทย ซึ่งสามารถสรุปจากผลการสัมภาษณ์ได้ดังนี้

ปัจจัยที่ควรคำนึงในการสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้สร้างแบบเรียนจะต้อง คำนึงถึงความแตกต่างทางด้านสังคมและวัฒนธรรม อีกทั้งด้านพื้นฐานทางภาษาและอิทธิพลของภาษา แม่ ซึ่งอาจจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ผู้สอนควรปูพื้นฐานภาษาไทยให้กับผู้เรียนก่อน และใน ส่วนของการออกเสียงอาจจะประเด็นสำคัญที่ต้องคำนึงถึง เนื่องจากภาษาจีนมีพยัญชนะและสระที่ น้อยกว่าภาษาไทยอยู่มาก เพราะฉะนั้น เสียงบางอย่างชาวจีนจึงไม่สามารถออกได้อย่างชัดเจน จึง เสนอแนะว่า ควรมีการใช้ Phonetic (国际音标) มากำกับเสียงอ่าน เพื่อการสะกดเสียงที่ถูกต้อง แม่นยำยิ่งขึ้น

4. ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาชาวจีน

คณะครูวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

หลังจากการสร้างแบบเรียนเสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้นำแบบเรียนดังกล่าวส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่านประเมินคุณภาพของแบบเรียน และได้ผลการประเมินดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาชาวจีน

คณะครูวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน (S.D.)	ความหมาย
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 เนื้อหาถูกต้อง	5	0.00	มากที่สุด
1.2 เนื้อหา มีระดับความยากง่ายที่เหมาะสมกับผู้เรียน	4.75	0.43	มากที่สุด
1.3 เนื้อหา มีความทันสมัย	4.50	0.50	มากที่สุด
1.4 เนื้อหา สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	0.00	มากที่สุด
รวม	4.81	0.23	มากที่สุด
2. ด้านการนำเสนอเนื้อหา			
2.1 การเรียงลำดับของเนื้อหา	5	0.00	มากที่สุด

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน (S.D.)	ความหมาย
2.2 ความเชื่อมโยงของเนื้อหา	5	0.00	มากที่สุด
2.3 เน้นส่งเสริมทักษะการสื่อสาร	5	0.00	มากที่สุด
2.4 มีการนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจ ดึงดูดผู้เรียน	5	0.00	มากที่สุด
รวม	5	0.00	มากที่สุด
3. ด้านการใช้ภาษา			
3.1 มีการใช้คำศัพท์หรือประโยคที่สื่อความหมายชัดเจน	5	0.00	มากที่สุด
3.2 มีความถูกต้องตามหลักภาษา	4.75	0.43	มากที่สุด
3.3 มีการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ที่เริ่มเรียนภาษาไทยในระดับต้น	4.50	0.50	มากที่สุด
3.4 ใช้ระดับของภาษาได้อย่างเหมาะสมตามช่วงวัยของผู้เรียน	5	0.00	มากที่สุด
รวม	4.81	0.23	มากที่สุด
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
4.1 แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมการเรียนรู้แบบเรียน เป็น กิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะและกระบวนการคิดของผู้เรียน ตาม จุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน	5	0.00	มากที่สุด
4.2 แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมมีความหลากหลาย น่าสนใจและ ช่วยส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม	5	0.00	มากที่สุด
4.3 แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมมีระดับความยากง่ายที่เหมาะสม กับผู้เรียนชาวต่างชาติที่เริ่มเรียนภาษาไทยในระดับต้น	5	0.00	มากที่สุด
4.4 คำสั่งและคำอธิบายแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	0.00	มากที่สุด
รวม	5	0.00	มากที่สุด
5. ด้านองค์ประกอบต่าง ๆ ของแบบเรียน			
5.1 เลือกใช้รูปภาพและตารางได้อย่างเหมาะสม และมีการ จัดรูปแบบที่สวยงาม	5	0.00	มากที่สุด
5.2 เลือกใช้รูปภาพและตารางได้สอดคล้องกับเนื้อหาตาม จุดประสงค์การเรียนรู้	5	0.00	มากที่สุด
5.3 เลือกใช้รูปภาพและตารางที่สามารถช่วยกระตุ้นผู้เรียนให้ เกิดความสนใจได้	4.75	0.43	มากที่สุด
รวม	4.92	0.14	มากที่สุด

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน (S.D.)	ความหมาย
ผลรวมการประเมินทั้ง 5 ด้าน	4.91	0.12	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่าในภาพรวมของผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนนั้น มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ($\bar{x}$ = 4.91) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหรือ (S.D.) มีค่าที่ 0.12 และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นการประเมินจะพบว่า

ประเด็นการประเมินที่ 1 ด้านเนื้อหา พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ($\bar{x}$ = 4.81) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่านได้ประเมินความพึงพอใจต่อคุณภาพแบบเรียนในประเด็นที่ 1.1 เนื้อหาถูกต้อง และประเด็นที่ 1.4 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้มากที่สุด ($\bar{x}$ = 5) และมีระดับความพึงพอใจต่อคุณภาพแบบเรียนเป็นลำดับต่อมาคือประเด็นการประเมินที่ 1.2 เนื้อหา มีระดับความยากง่ายที่เหมาะสมกับผู้เรียนคือ ($\bar{x}$ = 4.75) ยังคงอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด และสุดท้ายประเด็นการประเมินที่น้อยที่สุดคือประเด็นการประเมินที่ 1.3 เนื้อหา มีความทันสมัย ($\bar{x}$ = 4.50) แต่ยังคงอยู่ในระดับความพึงพอใจต่อคุณภาพแบบเรียนในระดับมากที่สุด

ประเด็นการประเมินที่ 2 ด้านการนำเสนอเนื้อหา นั้น อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ($\bar{x}$ = 5) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่านได้ประเมินความพึงพอใจต่อคุณภาพแบบเรียนในทุกประเด็นการประเมินย่อย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 5)

ประเด็นการประเมินที่ 3 ด้านการใช้ภาษา พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ($\bar{x}$ = 4.81) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่านได้ประเมินความพึงพอใจต่อคุณภาพแบบเรียนในประเด็นที่ 3.1 มีการใช้คำศัพท์หรือประโยคที่สื่อความหมายชัดเจน และประเด็นที่ 3.4 ใช้ระดับของภาษาได้อย่างเหมาะสมตามช่วงวัยของผู้เรียนมากที่สุด ($\bar{x}$ = 5) และมีระดับความพึงพอใจต่อคุณภาพแบบเรียนเป็นลำดับต่อมาคือประเด็นการประเมินที่ 3.2 มีความถูกต้องตามหลักภาษา คือ ($\bar{x}$ = 4.75) ยังคงอยู่ในระดับมากที่สุด และสุดท้ายประเด็นการประเมินที่น้อยที่สุดคือประเด็นการประเมินที่ 3.3 มีการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติที่เริ่มเรียนภาษาไทยในระดับต้น ($\bar{x}$ = 4.50) แต่ยังคงอยู่ในระดับความพึงพอใจต่อคุณภาพแบบเรียนในระดับมากที่สุด

ประเด็นการประเมินที่ 4 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ นั้น อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ($\bar{x}$ = 5) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่านได้ประเมินความพึงพอใจต่อคุณภาพแบบเรียนในทุกประเด็นการประเมินย่อย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 5)

ประเด็นการประเมินที่ 5 ด้านองค์ประกอบต่าง ๆ ของแบบเรียนนั้น อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ($\bar{x}$ = 4.92) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่านได้ประเมินความพึงพอใจต่อคุณภาพแบบเรียนในประเด็นที่ 5.1 เลือกใช้รูปภาพและตารางได้อย่างเหมาะสม และมีการจัดรูปแบบที่สวยงาม และประเด็นที่ 5.2 เลือกใช้รูปภาพและตารางได้สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์การเรียนรู้มากที่สุดและอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x}$ = 5) และมีระดับความพึงพอใจต่อคุณภาพแบบเรียนน้อยที่สุดคือประเด็นการประเมินที่ 5.3 เลือกใช้รูปภาพและตารางที่สามารถช่วยกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจได้ ($\bar{x}$ = 4.75) แต่ยังคงอยู่ในระดับความพึงพอใจต่อคุณภาพแบบเรียนในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

การศึกษาการสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาชาวจีน คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี มีวัตถุประสงค์ของงานวิจัยทั้งหมด 2 ข้อ คือ 1) เพื่อศึกษาและรวบรวม คำศัพท์สำหรับการสอนนักศึกษาชาวจีนและ 2) เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับ นักศึกษาจีน โดยการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสัมภาษณ์และประเมิน คุณภาพแบบเรียนจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่าน ผู้วิจัยจึงได้อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ดังต่อไปนี้

1) วัตถุประสงค์ที่ 1 การศึกษาและรวบรวมคำศัพท์สำหรับการสอนภาษาไทยเพื่อการ สื่อสารนักศึกษาจีน

หลังจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแล้ว เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาสังเคราะห์และดำเนินการรวบรวมคำศัพท์ที่ใช้ใน บทเรียนแล้วนั้น ผู้วิจัยได้รวบรวมคำศัพท์ไว้ทั้งหมด 385 คำ แบ่งได้ตามหมวดหมู่ทั้งหมด 8 บทเรียน การศึกษาและรวบรวมคำศัพท์สำหรับการสอนนักศึกษาชาวจีนนั้น จากแนวคิดของดุสิตา ชันธพงษ์ (2560 : 10) กล่าวว่า การเลือกคำศัพท์ในการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ นั้น ควรให้ผู้เรียนเรียนจากคำศัพท์ที่ง่าย ไปสู่คำศัพท์ที่ยาก และให้เริ่ม จากคำศัพท์ที่อยู่ใกล้ตัวและเป็นคำศัพท์ที่ใช้บ่อย ๆ ก่อน กล่าวคือเป็น คำศัพท์ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยผู้สอนอาจปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการและบริบท ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมณธา ศักดิ์ชัยสมบูรณ์ (2564) ที่ได้ศึกษาการคัดเลือก คำศัพท์ที่จำเป็นต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของผู้เรียนชาวต่างชาติ พบว่าควรแบ่งหมวดหมู่คำศัพท์ ออกเป็น 10 หมู่ โดยเริ่มจากคำศัพท์ที่ง่ายไปหายาก ได้แก่ 1) การทักทายและแนะนำตนเอง 2) ครอบครัวและญาติพี่น้อง 3) อาหารการกินและการสั่งอาหาร 4) สิ่งของเครื่องใช้/ การซื้อของและ ต่อรองราคา 5) ทิศทาง /สถานที่ และการถามทาง 6) วัน เดือน ปี และเวลา 7) การเดินทาง และ ยานพาหนะ/การขนส่ง 8) คำกริยา คำถาม และคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน 9) ตัวเลข 10) สีและพืช (ดอกไม้/ผลไม้) และหลังจากที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากศึกษาหนังสือแบบเรียนภาษาไทยพื้นฐาน ของ Luo Yiyuan (2015) ปรากฏคำศัพท์พื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ ยกตัวอย่างเช่นคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการทักทาย วันเดือนปี การบอกเวลา อาหาร การกิน การซื้อของ การถามทาง และมหาวิทยาลัย เช่นเดียวกันกับผลการสัมภาษณ์ชาวต่างชาติจำนวน ทั้งหมด 20 คนของกิงกาญจน์ บุณสินวัฒนากุล (2561) ที่ศึกษาวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษาไทยของ ชาวต่างชาติ ซึ่งแบ่งออกเป็นทั้งหมด 3 ประเด็น คือ 1) เพื่อใช้ภาษาไทยในการใช้ชีวิตประจำวัน 2) เพื่อ ใช้ภาษาไทยในการศึกษาเรียนรู้ และ3) เพื่อใช้ภาษาไทยในการประกอบอาชีพ อีกทั้งยังได้นำเอาข้อมูล จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมีส่วนร่วมในการรวบรวมคำศัพท์อีกด้วย ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ท่านคือ ท่านที่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย และ 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีนได้ให้ข้อมูลไว้ว่า การออกแบบ คำศัพท์จะต้องมีความครอบคลุมเนื้อหาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย การแนะนำตัว วัน เวลา การซื้อ-ขายของ อาหารและเครื่องดื่ม ตลอดจนการเลือกใช้คำศัพท์ที่พบเจอบ่อยในชีวิตประจำวัน เป็น คำศัพท์ที่ไม่ยากจนเกินไป เพื่อง่ายต่อการเรียนรู้และทำความเข้าใจต่อตัวผู้เรียนชาวต่างชาติและในส่วน คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ วิทวัส พลช่วย (2563) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ด้านดนตรีไทยนั้นจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องของการพัฒนาการของดนตรีไทยในแต่

ละยุคสมัย เครื่องดนตรี รูปแบบวงดนตรี รวมไปถึงกลุ่มชนชั้นที่นิยมใช้ดนตรีในการแสดงฐานะจนทำให้ได้รับการยกย่องว่าเป็นบุคคลสำคัญทางดนตรีไทย ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีไทยที่กล่าวว่า ควรคัดเลือกเนื้อหาคำศัพท์ที่เกี่ยวกับ ประเด็นพื้นฐานทางดนตรีไทย เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจอย่างถูกต้อง เกิดการเรียนรู้ไปตามลำดับขั้น เช่น ประวัติดนตรีไทย วงดนตรีไทย เพลงไทย คีตกวีที่สำคัญ และดนตรีกับวิถีชีวิต และในส่วนของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีสากล ผู้วิจัยได้นำเอาทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐานของประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ (2548) ที่ได้อธิบายถึงสื่อการสอนชุด “ทฤษฎีดนตรีสากล ขั้นพื้นฐาน” ที่ได้รวบรวมทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน เช่น ในเรื่องของเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ และพื้นฐานทฤษฎีดนตรีสากลในเรื่องของระดับเสียง สัญลักษณ์แทนเสียง การบันทึกโน้ต การกำหนดเครื่องหมายประจำบันไดเสียง และลักษณะของตัวโน้ตที่ใช้แทนความยาวเสียง เป็นต้น

หลังจากผู้วิจัยศึกษาและรวบรวมคำศัพท์แล้วนั้นได้นำคำศัพท์ทั้งหมดมาแยกหมวดหมู่ และนำไปจัดทำแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีน ดังกล่าวในการอภิปรายการสร้างแบบเรียนในลำดับถัดไป

2) วัตถุประสงค์ที่ 2 การสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีน คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

การสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีน คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่าน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีไทย และ 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีสากล พร้อมทั้งได้สังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร ตำรา แบบเรียน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จนได้แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีน คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ซึ่งจากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญนั้น กล่าวว่า องค์ประกอบในแต่ละบทของแบบเรียน ได้แก่ 1) รูปแบบการเรียนรู้ 2) เนื้อหา และ 3) กิจกรรมท้ายบทเรียน ควรแตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์รายบท ผลจากการสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีน ผู้วิจัยได้แบ่งบทเรียนออกเป็นทั้งหมด 8 บท ประกอบด้วย บทที่ 1 การแนะนำตัว บทที่ 2 การเดินทาง บทที่ 3 มหาวิทยาลัยของฉัน บทที่ 4 เวลา บทที่ 5 การซื้อของ บทที่ 6 อาหาร บทที่ 7 ดนตรีไทย และ บทที่ 8 ดนตรีสากล ซึ่งได้ประยุกต์การแบ่งบทเรียนจากแนวคิดของ วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง (2562) ที่มีการแบ่งแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างชาติออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ซึ่งในแต่ละบทจะประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) บทสนทนาตามสถานการณ์ 2) คำศัพท์ใหม่ในบทสนทนา 3) โครงสร้างประโยค 4) คำศัพท์เพิ่มเติม และ 5) แบบฝึกหัดท้ายบท โดยการแบ่งเนื้อหาแต่ละบทของแบบเรียนนี้นั้น ผู้วิจัยได้จัดบทเรียนให้ครอบคลุมเนื้อหาของบทเรียนทั้ง 3 ระดับ ตามลำดับความยากง่าย และประกอบด้วยองค์ประกอบครบถ้วนตามแนวคิดดังกล่าว

หลังจากการสร้างแบบเรียนแล้วนั้น ผู้วิจัยได้นำแบบเรียนและแบบประเมินคุณภาพแบบเรียนส่งมอบให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการประเมินคุณภาพของแบบเรียน ซึ่งผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่าน สามารถสรุปได้ว่าแบบเรียนดังกล่าวมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.91 ถือว่ามีประสิทธิภาพเพียงพอและเหมาะสมที่จะนำไปใช้เป็นแบบเรียนในรายวิชาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีได้ ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้อง

กับการสร้างแบบเรียนของ เหลียง เหยาหลิง (2555) ที่สร้างหนังสือภาษาไทยธุรกิจ สำหรับนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งพบว่าการสร้างแบบเรียนนั้นมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี และสามารถนำไปใช้เป็นการสอนนักศึกษาชาวจีนในบริบทดังกล่าวได้ เนื่องจากผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างแบบเรียนตามหลักการ กระบวนการ และมีขั้นตอนที่ชัดเจน ตั้งแต่การวิเคราะห์และสังเคราะห์ผู้เรียน รวมทั้งเนื้อหาที่เหมาะสมเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์รายบทให้ครอบคลุมกับภาษาไทยที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังมีการออกแบบและสร้างแบบเรียนโดยมีกระบวนการให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องตรวจสอบ และประเมินคุณภาพได้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ยึดหลักเกณฑ์ประเมินคุณภาพของแบบเรียน ตามสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ซึ่งมีเกณฑ์วัดคุณภาพของแบบเรียนดังนี้ 1) ด้านเนื้อหา จะต้องมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร ถูกต้องตามหลักวิชาการและมีความทันสมัย เหมาะสมกับผู้เรียน และสามารถตรวจสอบแหล่งอ้างอิงข้อมูลได้ ซึ่งผลจากการประเมินความพึงพอใจต่อคุณภาพของแบบเรียนด้านเนื้อหา พบว่าอยู่ในระดับที่ดีมาก ($\bar{x} = 4.81$); 2) ด้านการนำเสนอเนื้อหา ต้องมีการลำดับความรู้ ความเชื่อมโยงของเนื้อหา และจะต้องครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์รายบทได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังต้องมีการนำเสนอเนื้อหาที่สามารถกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์นั้นๆ ได้โดยผลจากการประเมินด้านการนำเสนอเนื้อหา นั้น พบว่า มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 5.00$); 3) ด้านการใช้ภาษา ในแบบเรียนจะต้องใช้คำศัพท์หรือโครงสร้างประโยคที่มีความหมายชัดเจน เข้าใจง่าย ชวนให้เกิดความสนใจ อีกทั้งยังต้องถูกต้องตามหลักของภาษา และมีการใช้ระดับภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน ซึ่งผลจากการประเมินรายด้านนั้น พบว่า ผลของการประเมินด้านการใช้ภาษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.81$); 4) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ แบบเรียนจะต้องมีการจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมทักษะและกระบวนการคิดของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ หรือตามสาระสำคัญของบทเรียน กิจกรรมจะต้องมีความน่าสนใจ และมีความหลากหลาย โดยผลจากการประเมินคุณภาพด้านกิจกรรมนั้น พบว่า มีความพึงพอใจในคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 5.00$); และ 5) องค์ประกอบอื่นๆ เช่น ภาพ ตาราง แผนภูมิ จะต้องมีความถูกต้องและชัดเจน ทันสมัย และมีการเลือกใช้ได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสมตามเนื้อหาหรือสาระการเรียนรู้ในแต่ละบท ซึ่งพบว่า ผลการประเมินด้านองค์ประกอบต่างๆ นั้น มีความพึงพอใจต่อคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.92$) จากการอภิปรายผลข้างต้น กล่าวสรุปได้ว่า สามารถนำแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวจีนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้น ไปใช้สอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารแก่นักศึกษาชาวจีน คณะครุศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ได้ เนื่องจากมีคุณภาพและความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ด้านการนำเสนอเนื้อหา ด้านการใช้ภาษา ด้านกิจกรรม และด้านองค์ประกอบต่าง ๆ อีกทั้งแบบเรียนนี้ยังมีรูปแบบการเรียนรู้ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ ที่ครอบคลุมและสอดคล้องกับผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ ตามที่กล่าวถึงหลักแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1) แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีนนี้ ผู้สอนสามารถนำไปกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเป็นระบบและมีกิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งอาจจะเพิ่มเติม หรือตัดทอนเนื้อหาจากแบบเรียนออกไปได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

2) ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหาในแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีนด้วยตนเองได้ และยังสามารถทดสอบตนเองได้จากการทำแบบฝึกหัดต่างๆ ในแบบเรียน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัย

1) ในการสร้างแบบเรียนครั้งต่อไป ผู้วิจัยควรนำแบบเรียนที่สร้างขึ้นไปทดลองสอนจริงกับนักศึกษาชาวจีน เพื่อเป็นการวัดคุณภาพของแบบเรียนผ่านมุมมองของตัวผู้เรียนและผู้สอน

2) ผู้วิจัยสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปพัฒนาและต่อยอดในการสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาชาวจีน หรือผู้เรียนชาวต่างชาติในบริบทใกล้เคียงกันได้

เอกสารอ้างอิง

- กรุงเทพมหานคร. (2566). มหาวิทยาลัยไทยชิง "ตลาดนักศึกษาจีน" เพิ่มรายได้ "ธุรกิจการศึกษา" สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2566, จาก <https://www.bangkokbiznews.com/education/1050285>
- กิงกาญจน์ บุรณสินวัฒนากุล. (2561). กลวิธีการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. *วารสารศิลปศาสตร์*, 18(2), 164-178.
- ดุษิตา ชันธพงษ์. (2560). เอกสารทางวิชาการเรื่อง การสอนคำศัพท์ให้เกิดประสิทธิภาพ *How to Teach Vocabulary Effectively*. Defence International Training center (DITC), ออสเตรเลีย. สืบค้นเมื่อ 25 มีนาคม 2566 จาก <https://oea.educate.raf.mi.th/How-to-Teach-Vocabulary-Effectively.pdf>
- ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. (2548). *ทฤษฎีดนตรีสากล ขั้นพื้นฐาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 1) สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพฯ: เอ็มไอเอส ซอฟต์แวร์.
- วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง. (2562). การพัฒนาแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ. *วารสารมังรายสาร*, 7(1), 41-56.
- วิทวัส พลช่วย. (2563). *การศึกษาองค์ประกอบของดนตรีไทยในภาพยนตร์เชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *บรรณนิทัศน์หนังสืออ่านนอกเวลา สารการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.
- สมณฑา ศักดิ์ชัยสมบูรณ์. (2564). *การวิเคราะห์เนื้อหาและคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างชาติ*. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- เหลียง หย่าหลิง. (2555). *การสร้างหนังสือเรียนภาษาไทยธุรกิจสำหรับนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

- JIANG, S., & Inprasitha, N. (2020). The Development of Medium Level Thai Language for Communication Textbook for Chinese Undergraduates Who Study Thai as a Foreign Language. *Journal of Graduate MCU KhonKaen Campus*, 7(3), 116-133.
- Luo, Y. (2015). *Basic Thai 2*. One Guangzhou: World Library Publishing Guangdong Co., Ltd. Division.
- Yue, H., & Udomsilp, P. (2018). A Study of Orthography and Basic Skills for Communication in Higher Education Thai Textbooks of Yunnan Minzu University. *Journal of Humanities and Social Sciences Bansomdejchaopraya Rajabhat University*, 12(1), 1-24.